

РЕШЕНИЕ

№ 16221

гр. София, 28.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **962** по описа за **2026** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП- С., чрез старши юриконсулт Л. И. срещу Решение № 4410 от 04.12.2025 г., постановено по АНД № 15637/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав. С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление (НП) № 853265-F845300/02.10.2025 г., издадено от С. К. Д. - Началник на отдел "Оперативни дейности" - С., Дирекция „Оперативни дейности" в ГД „Фискален контрол" към Централно управление на Национална Агенция за Приходите (ЦУ - НАП), с което на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) на „ДИВЕСТ БГ" ООД с ЕИК[ЕИК] е наложена „имуществена санкция" в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 27, ал. 2 вр. ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба №Н-18/13.12.2006 г.).

Касаторът оспорва решението на районния съд, като счита, че същото е неправилно – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК. Оспорва се извода на съда за нарушение на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН – липсва пълно и точно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Изтъква, че в случая се касае за на осъществено неправилно отчитане на

извършените продажби през ФУ и правилните групи, съгласно изискването на чл. 27, ал. 2 вр. ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. Изразява се несъгласие с извода на съда за нарушено право на защита, като счита, че в процесния търговски обект е логично ад се предлагат хранителни стоки, които да се облагат с 20% ставка, съгласно чл. 66 ЗЗД и същите следва да бъдат надлежно отчитани в данъчна група „Б“, което било доказано посредством разпечатка КЛЕН от ФУ за периода от 01.01.2025 г. до 25.08.2025 г, ведно с дневен финансов отчет. Моли съда за отмяна на първоинстанционното решение, а НП да бъде потвърдено. Претендират се разноски за двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът – Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Дирекция „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП, редовно призван, не се представлява.

Ответникът - „ДИВЕСТ БГ“ ООД в съдебно заседание не се представлява. По делото е депозирано становище по касационната жалба, чрез адв. В. И., в което се излагат подробни доводи за нейната неоснователност. Претендират се разноски, съгласно представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

От фактическа страна, въз основа на анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства, включително разпити на свидетели, районният съд е приел за безспорно установено следното:

При извършена оперативна проверка на 25.08.2025 г. в 12:47 ч. в търговски обект /ТО/ - пицария „А.“, находящ се в [населено място], пл. „Преображение“ №1 и стопанисван от „ДИВЕСТ БГ“ ООД с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], било установено, че в търговския обект има въведено в експлоатация и функциониращо Фискално устройство /ФУ/ - ELTRADE A3 KL с рег. № 4612730/31.01.2023 г., с Индивидуален номер /ИН/ на ФУ - ED313857 и ИН на фискален памет /ФП/-44371527.

От изведен съкратен отчет на фискална памет проверяващите, в това число и свидетелката Х., установили, че дружеството като задължено лице отчита продажбите в обекта за периода от 01.01.2025 г. до 25.08.2025 г. на обща стойност 1720.59 лв. в данъчна група „Г“- за стоки и услуги, на които се начислява ставка на Данък върху добавената стойност /ДДС/ от 9 %, вместо в група "Б" - за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 20 % данък върху добавената стойност.

Не била извършена проверка продажба на какви стоки и услуги е отчетена в данъчна група „Г“. Свидетелката Х. приела, че е осъществен съставът на нарушение по чл. 27 ал. 1 т. 2, във връзка с ал. 2 от Наредба № Н-18/ 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на Министерството на финансите.

Било прието, че „ДИВЕСТ БГ“ ООД в качеството си на лице по чл. 3, не е спазило задължението си да регистрира всяка продажба на стоки и услуги по данъчна група според вида на продажбите в обекта, с което е нарушило разпоредбите на чл. 27, ал. 2 от Наредба Н - 18 от 13.12.2006 г. на Министерството на Финансите, във връзка с чл. 27, ал. 1, т. 3 от Наредба Н - 18 от 13.12.2006 г. на

МФ.

Поради това съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) сер. АН № F845300 / 03.09.2025 г., в качеството си на инспектор по приходите в Централно управление на НАП. В АУАН не било посочено какви стоки у услуги са отнесени към неправилната данъчна група. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН постъпили писмени възражения, в които били споделени идентични съображения на тези, изложени в жалбата, инициирала настоящото съдебно производство. Въз основа на посочения АУАН било издадено процесното НП.

За да отмени НП, от правна страна районният съд е приел, че АУАН и НП не отговарят на императивните изисквания на разпоредбата на чл. 42, т. 3 и т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, доколкото датата на вмененото нарушение и неговият предмет не са формулирани в двата процесуални акта с нужната конкретика, което от своя страна е довело до ограничаване правото на защита на санкционираното лице. Прието е още, че от страна на административнонаказващият орган не са събрани никакви доказателства и не са изложени данни какъв вид са стоките, за които е прието, че следва да бъдат регистрирани в група „Б“, продажбите на които се облагат с 20 % данък върху добавената стойност, а не в група „Г“, както е сторено от санкционираното лице. Районният съд е приел още, че посочването на период от осем месеца, в които се твърди продажби да не са отчитани в правилните данъчни групи, не е достатъчно, за да удовлетвори изискванията на ЗАНН за посочване на датата на нарушението, АНО е следвало да установи всяка една от продажбите, формиращи общата сума от 1720,59 лева и да посочи за каква стока и услуга е, респективно кога е извършена.

Решението на районният съд е правилно.

Фактическите констатации на въззивния съд са направени при съобразяване с процесуалните правила относно проверката и анализа на доказателствения материал. Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина. Настоящата касационна инстанция изцяло споделя правните изводи на районния съд и на осн. чл. 221, ал. 2 препраща към тях.

Неоснователни са доводите в касационната жалба, че предвид обстоятелството, че провереният търговски обект е пицария, то всяка от продажбите е следвало да бъде регистрирана в група „Б“ по смисъла на чл. 27, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.

Както правилно е посочено от районния съд, неточното и неточно и непрецизно описание на нарушението представлява съществено процесуално нарушение, което засяга правото на защита на подведеното под административнонаказателна отговорност лице. Неуточняването на датата на отчетените през фискалното устройство плащания и липсата на индивидуализацията на стоките, за които органът е приел, че неправилно са отнесени към група „Г“ със ставка за ДДС 9% по чл. 27, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г., нарушават правото на защита на санкционираното лице, доколкото за него остава неясно относно кои точно стоки е прието, че е извършил нарушение. От събраните по делото доказателства в т.ч. свидетелските показания на св. Х. не се е установило какви са стоките и услугите, отчитани от дружеството с намалена данъчна ставка. Правилно районният съд е приел, че датата и предметът на нарушението са основни признаци на нарушението, които пряко кореспондират с упражняването на контрол за законосъобразността на обжалваното НП.

Неяснотата по въпроса до кои конкретни сделки се отнася нарушението води до неправилна интерпретация на фактите, което е от съществено значение при определяне на различните групи, визирани в нарушената разпоредба. Още повече, че в случая е и налице несъответствие между фактически описаното нарушение и посочените като нарушени правни разпоредби, както правилно е посочено в отговора на касационна жалба от ответника. На стр. 2 от процесното НП е

посочено, че дружеството-ответник „в качеството си на лице по чл. 3 не е спазило задължението си да регистрира всяка продажба на стоки и услуги по данъчни групи според вида на продажбите в обекта, с което е нарушило разпоредбите на чл.27, ал.2 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ, във връзка с чл.27, ал.1, т.3 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ.“, като следва да бъде посочено, че разпоредбата на чл.27, ал.1, т.3 касае „ продажби на течни горива чрез измервателни средства за разход на течни горива“, което няма как да бъде обвързано с дейността на „Дивест БГ“ ООД.

По изложените съображения обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила. При този изход на спора е основателно искането за присъждане на разноски от страна на ответника в размер на 220 евро, заплатени в брой съгласно представения договор за правна защита и съдействие. От страна на ответника липса направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, XXV касационен състав,
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4410 от 04.12.2025 г., постановено по АНД № 15637/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „ДИВЕСТ БГ“ ООД с ЕИК[ЕИК] сумата от 220 /двеста и двадесет/ евро, представляващата направените по делото разноски.

Председател:

Членове: